

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Kryštofa Horna, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Jana Peroutky ve věci

žalobce: **J. K.**
bytem X
zastoupena JUDr. Adamem Kopeckým, LL.M
sídlem Zborovská 1023/21, Praha 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1

za účasti osoby zúčastněné
na řízení: **Středočeský kraj**
sídlem Zborovská 81/11

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2026, č. j. MMR-13919/2026-83,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který mu bude z účtu Krajského soudu v Praze vyplacen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Městský úřad Beroun jako stavební úřad rozhodnutím ze dne 2. 5. 2025, č. j. MBE-42949/2024/VYST-SmL, na žádost osoby zúčastněné na řízení ve společném územním a stavebním řízení podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, a podle § 15 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, schválil stavební záměr domovní vrtané studny na pozemku p. č. X v k. ú. X, a stanovil podmínky pro umístění, provedení a užívání stavby. Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) rozhodnutím ze dne 3. 2. 2026, č. j. 169205/2025/KUSK, zamítl žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a potvrdil je. Žalobu proti němu jiný senát tohoto soudu usnesením ze dne 31. 3. 2026, č. j. 41 A 14/2026-13, pro opožděnost odmítl.

V uvedeném stavebním řízení žalobce vznesl námitku podjatosti Ing. X (úřední osoba krajského úřadu). Této námitce ředitel krajského úřadu rozhodnutím ze dne 5. 1. 2026, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje: X

170608/2025/KUSK, nevyhověl. Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2026, č. j. MMR-13919/2026-83 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele krajského úřadu, brojí žalobce žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Soud se v první řadě zabýval otázkou přípustnosti této žaloby.

Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

Za „*úkony, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem*“ ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s. je třeba považovat úkony správního orgánu, které se přímo nedotýkají hmotných práv dotčených subjektů, nemají bezprostřední vliv na rozhodnutí o věci samé, ale slouží spíše k určitému technickému zajištění průběhu řízení. Úkon, na nějž dopadá daná výlučka, lze zpravidla napadat až v rámci přezkumu konečného rozhodnutí správního orgánu coby vadu řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo. Daná výlučka ze soudního přezkumu tak sleduje zájem na hospodárnosti a rychlosti správního řízení. Ze soudního přezkumu naopak nelze s odvoláním na danou výlučku vylučovat úkony správního orgánu pouze na základě toho, že jejich povaha je procesní (tj. nerozhoduje se jimi přímo o věci samé), jestliže se mohou v konečném důsledku dotknout hmotných práv účastníka řízení, který zároveň nemá jinou efektivní možnost obrany proti takovému zásahu do své právní sféry. Typicky jde o rozhodnutí o zastavení správního řízení pro zjevnou právní nepřípustnost podané žádosti, pro nezaplacení správního poplatku, z důvodu existence překážky litispendence či věci rozhodnuté atd. [např. § 66 správního řádu; viz *BLAŽEK, T., JIRÁSEK, J., MOLEK, P., POSPÍŠIL, P., SOCHOROVÁ, V., ŠEBEK, P.*: Soudní řád správní - online komentář. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2016, k § 70 písm. c)].

Rozhodnutí o tom, že určitá úřední osoba není z projednání věci vyloučena, se nijak nemůže dotknout veřejných subjektivních práv žalobce. Těch se může dotknout pouze meritorní rozhodnutí ve věci schválení záměru. Pokud byl žalobce přesvědčen o nesprávnosti postupu krajského úřadu, případně žalovaného, měl možnost namítat tyto skutečnosti jako vadu řízení v rámci včasné žaloby proti meritornímu rozhodnutí o schválení záměru. Její opožděnost nicméně nelze napravovat podáním žaloby proti procesnímu rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu vyloučeno. Ostatně i kdyby soud žalobě vyhověl a zrušil napadené procesní rozhodnutí žalovaného, nic by to na pravomocně vydaném rozhodnutí o schválení záměru, u kterého již uplynula lhůta k podání správní žaloby, nemohlo změnit.

Napadené rozhodnutí tedy není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, neboť na ně dopadá kompetenční výlučka podle § 70 písm. c) s. ř. s. Z tohoto důvodu soud žalobu odmítl pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) a § 68 písm. e) s. ř. s.

Tento závěr odpovídá konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003-23, č. 114/2004 Sb. NSS, a ze dne 15. 7. 2010, č. j. 7 Afs 56/2010-59, ze dne 11. 10. 2007, č. j. 4 As 46/2007-75, ze dne 29. 6. 2011, č. j. 1 As 51/2011-135, ze dne 24. 1. 2014, č. j. 5 As 67/2013-21, ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 As 29/2015-24, popř. též ze dne 12. 10. 2023, č. j. 10 As 135/2023-50).

O náhradě nákladů řízení účastníků řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Osoba zúčastněná na řízení (§ 305 stavebního zákona) podle § 60 odst. 5 s. ř. s. nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí žádné náklady řízení nevznikly.

Vzhledem k odmítnutí žaloby před prvním jednáním soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl též o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci.

S ohledem na skončení věci odmítnutím žaloby soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku ani předběžného opatření a ani se nezabýval žalobcovou věcnou argumentací.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2026

Kryštof Horn v. r.
předseda senátu